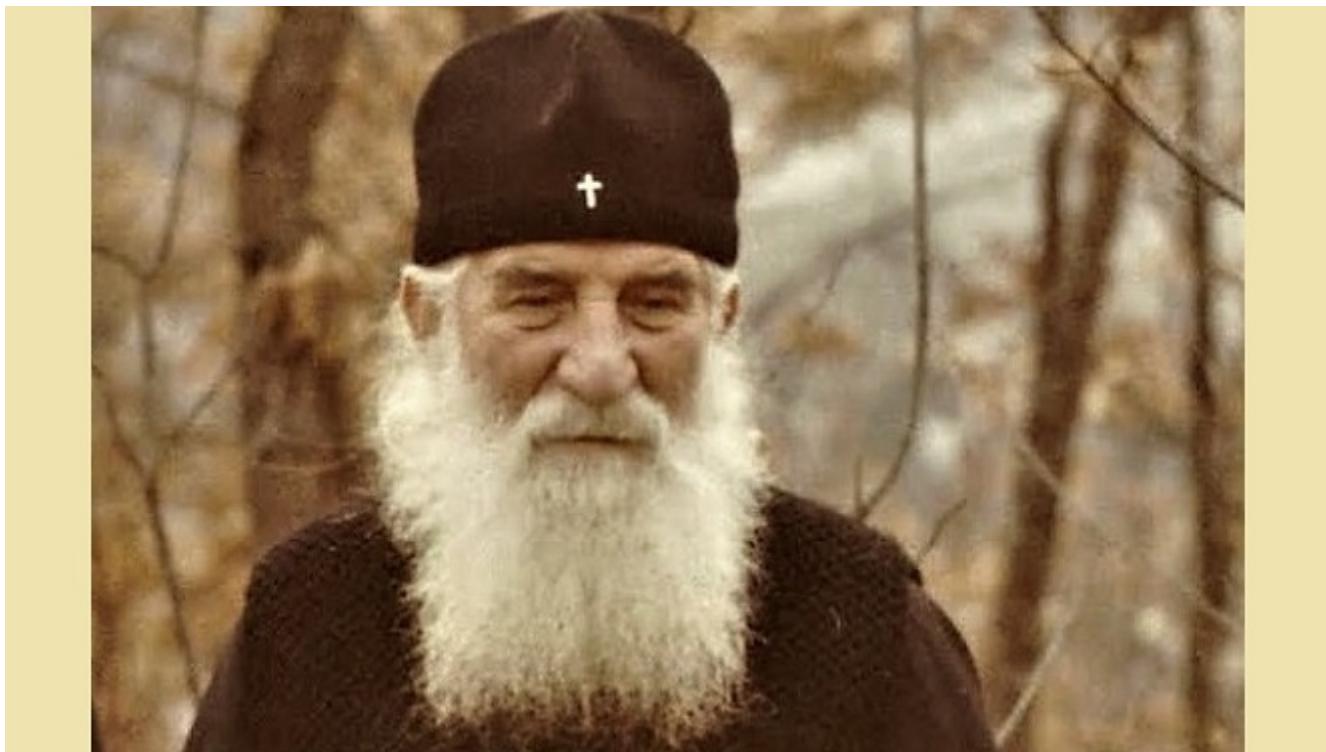
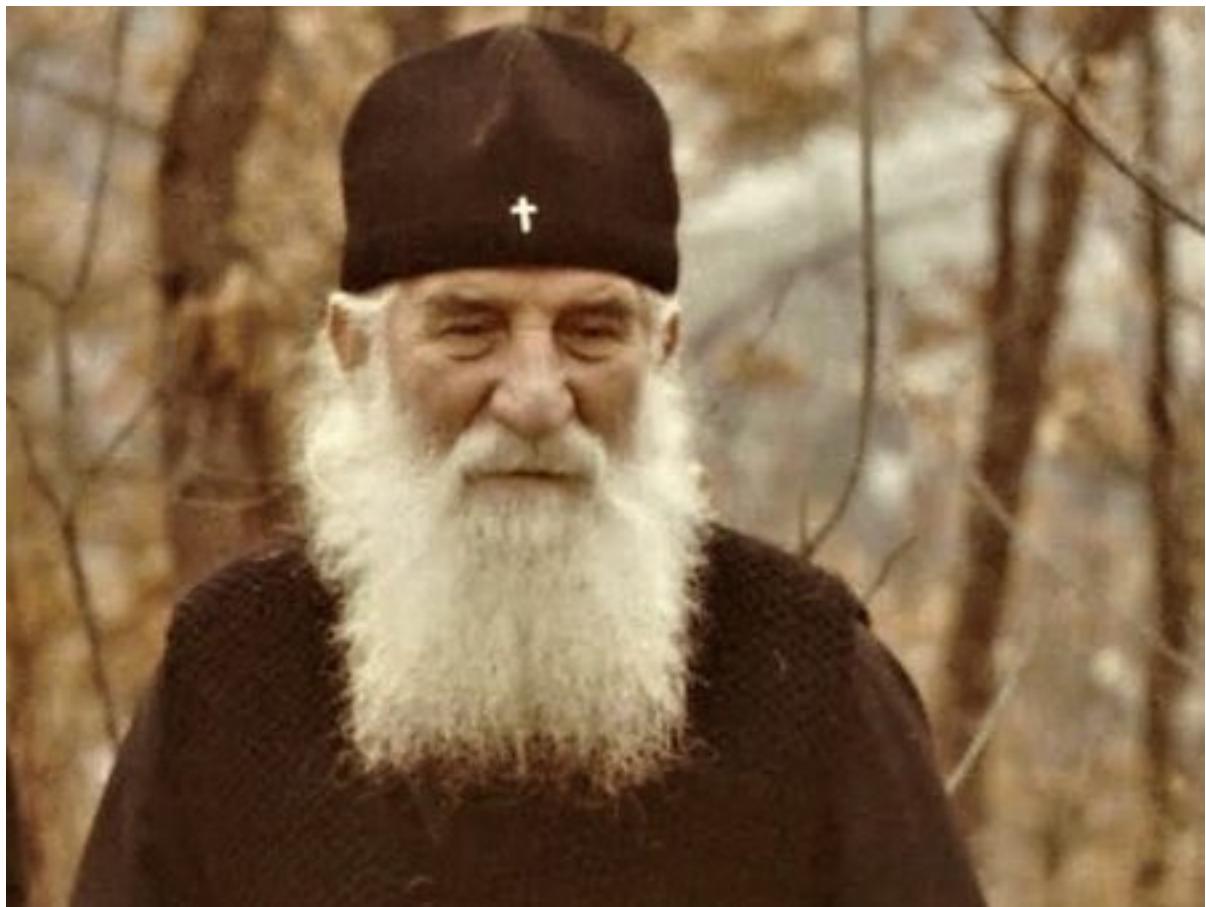

15 Σεπτεμβρίου 2021

Όσιος Ιουστίνος: Πότε βρίσκει ο άνθρωπος τον εαυτό του; Ή πώς ο άνθρωπος αισθάνεται και κατανοεί τον εαυτόν του ως αιώνιον!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Οσιος Ιουστίνος Πόποβιτς (1894-1979).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=321768>

Η πίστις εις τον Χριστόν ενώνει τον άνθρωπον με τον αιώνιον Κύριον, ο Οποίος κατά το μέτρον της πίστεως του ανθρώπου πληροί την ψυχήν του με την αιωνίαν ζωήν και τότε αισθάνεται και κατανοεί τον εαυτόν του ως αιώνιον.

Αυτό γίνεται τόσον περισσότερον, όσον ο άνθρωπος ζη κατ' αυτήν την πίστιν, η οποία αγιάζει βαθμηδόν την ψυχήν του, την καρδίαν του, την συνείδησίν του, όλον το είναι του με τας θείας ενεργείας της χάριτος.

Ανάλογα προς την πίστιν του ανθρώπου αυξάνει και ο αγιασμός της φύσεώς του· και καθώς γίνεται αγιώτερος ο άνθρωπος, αποκτά ολονέν και περισσότερον δυνατή, περισσότερον ζωντανήν αίσθησιν της προσωπικής του αθανασίας αποκτά επίγνωσιν της ιδικής του και της των πάντων αιωνιότητος.

Πράγματι, η αληθινή ζωή του ανθρώπου αρχίζει με την πίστιν του εις τον Χριστόν, η οποία πίστις παραδίδει εις τον Κύριον όλην την ψυχήν, όλην την καρδίαν, όλον τον νουν, όλην την δύναμιν του, – Αυτός δε αγιάζει, μεταμορφώνει και θεώνει όλα αυτά βαθμιαίως.

Δι' αυτού του αγιασμού, της μεταμορφώσεως και θεώσεως, διαχέει ο Κύριος εις τον άνθρωπον τας θείας ενεργείας της χάριτος, αι οποίαι του δίδουν την παντοδύναμον αίσθησιν και επίγνωσιν της προσωπικής του αθανασίας και αιωνιότητος.

Πραγματικώς: Η ζωή μας είναι τόσον ζωή, όσον είναι ζωή εν τω Χριστώ.

Πόσον δε είναι εν τω Χριστώ; Αυτό φανερώνεται από την αγιότητά της· όσον περισσότερον αγία η ζωή, τόσον περισσότερον αθάνατος και αιωνία.

Το αντίθετον προς αυτά συμβαίνει με τον θάνατον.

Τι είναι ο θάνατος; Θάνατος είναι η «αποτελεσθείσα» αμαρτία (Ιακ. 1, 15)· η «αποτελεσθείσα» αμαρτία είναι ο χωρισμός από τον Θεόν, εις τον οποίον και μόνον ευρίσκεται η ζωή και η πηγή της ζωής.

Ευαγγελική, θεία αλήθεια είναι:

Η αγιότης είναι η ζωή, η αμαρτωλότης θάνατος· η ευσέβεια είναι ζωή, η ασέβεια θάνατος· η πίστις είναι ζωή, η απιστία θάνατος· ο Θεός είναι ζωή, ο διάβολος είναι θάνατος.

Ο θάνατος είναι χωρισμός από τον Θεόν, η δε ζωή επιστροφή προς τον Θεόν και ζωή εν τω Θεώ.

Τούτο ακριβώς είναι η πίστις: η αναζωοποίησις της ψυχής από την νέκραν, η εκ νεκρών ανάστασις της ψυχής: «νεκρός ην, και ανέζησε» (Λουκ. 15, 24).

Αυτήν την εκ νεκρών ανάστασιν της ψυχής, την έζησεν ο άνθρωπος διά πρώτην φοράν με τον Θεάνθρωπον Χριστόν· και την ζη διαρκώς εις την αγίαν Εκκλησίαν Του, διότι ο Θεάνθρωπος όλος ευρίσκεται εις αυτήν, μεταδίδων Εαυτόν εις όλους τους πιστούς διά των αγίων μυστηρίων και των αγίων αρετών.

Όπου είναι Αυτός, εκεί πλέον δεν υπάρχει θάνατος, εκεί ο άνθρωπος μεταβέβηκεν εκ του θανάτου εις την ζωήν, εκεί ζη ήδη την αιωνίαν ζωήν.

Με την ανάστασιν του Χριστού ημείς «θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, ἀλλης βιοτής της αιωνίου απαρχήν».

Η αληθινή ζωή επί της γης αρχίζει ακριβώς από την ανάστασιν του Σωτηρος, διότι είναι ζωή που δεν τελειώνει με τον θάνατον.

Άνευ της αναστάσεως του Χριστού η ανθρωπίνη ζωή δεν είναι αλλά παρά ένα αργόν ψυχομάχημα, που καταλήγει αναπόφευκτα εις τον θάνατον.

Αλλά αληθινή ζωή είναι εκείνη, η οποία δεν τελειώνει με τον θάνατον.

Και μία τοιαύτη ζωή έγινε δυνατότης επάνω εις την γην, μόνον διά της αναστάσεως του Θεανθρώπου Χριστού.

Η ζωή είναι Αληθινή ζωή μόνον εν τω Θεώ. Διότι αυτή είναι αγία ζωή και ως εκ τούτον αθάνατος ζωή.

Οπως μέσα εις την αμαρτίαν ευρίσκεται ο θάνατος, ούτω και εις την αγιότητα η αθανασία.

Μόνον διά της πίστεως εις τον Αναστάντα Χριστόν ο άνθρωπος ζη το περισότερον αποφασιστικόν θαύμα της υπάρξεώς του: την μετάβασιν από τον θάνατον εις την αθανασίαν, από το πεπερασμένον εις την αιωνιότητα, από τον άδην εις τον παράδεισον.

Μόνον τότε ευρίσκει ο άνθρωπος τον εαυτόν του, τον αληθινόν, τον αιώνιον εαυτόν του: «απολωλώς ην, και ευρέθη», διότι – «νεκρός ην, και ανέζησε» (Λουκ. 15, 24).

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=322333>

Απόσπασμα από το κεφάλαιο «Συν πάσι τοις Αγίοις», από το βιβλίο του οσίου Ιουστίνου Πόποβιτς «Άνθρωπος και Θεάνθρωπος» των εκδόσεων Αστήρ. Μετάφραση Ιερομόναχος † Αθανάσιος Γιέβτιτς, μετέπειτα Μητροπολίτης Ζαχουμίου και Ερζεγοβίνης.

<https://bit.ly/3Iq9AvN>